

РЕШЕНИЕ

№ 4793

гр. София, 05.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 26.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11376** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. АПК, вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по иск от С. Ч. Л., ЕГН [ЕГН] срещу незаконосъобразно бездействие на Председателя на Агенция „Пътна инфраструктура“ да издаде индивидуален административен акт по нейна молба вх. № 94-00-13260 от 21.11.2023г., и да ѝ изплати суми за периода 01.01.2023г. - 31.05.2023г., в който е заемала длъжността „главен юрисконсулт“ в Национално ТОЛ Управление на Агенция „Пътна инфраструктура“ до прекратяване на служебното и правоотношение, считано от 31.05.2023г., поради преминаване на държавна служба в друга администрация на основание чл.81а от Закона за държавния служител.

Иска заплащане на разликата между фактически изплатената и основна месечна заплата от АПИ за посочения период и индексирания, на основание Постановление № 108/09.08.2023г. на Министерския съвет за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2023г. /в сила от 01.01.2023г./ размер на основната и месечна заплата за същия период, както и разликата в размера на изплатеното и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск при прекратяване на служебното ѝ правоотношение, предвид увеличения/индексирани/ размер на основната заплата за длъжността, която е заемала за периода 01.01.2023г. -31.05.2023г.

С Уточняваща молба от 16.10.2024г. ищцата предявява парични претенции срещу ответника:

- сума в размер на 2025лв. – 5 месеца по 405лв., равна на разликата между фактически изплатената ѝ брутна основна месечна заплата за периода 01.01.2023г. – 31.05.2023г. и дължимото според нея увеличение на брутната основна месечна заплата на основание ПМС №108/2023г.

- сума в размер на 627 лева равни на разликата между фактически изплатеното й обезщетение за неизползван платен годишен отпуск при напускането и дължимото такова след изчисляването му върху увеличениния размер на основната месечна заплата (каквото увеличение от 18% счита, че й се дължи, съгласно чл.69 от ПМС №108/2023г.)
- ведно със законната лихва върху горните суми от датата на завеждане на иска до окончателното им изплащане.
- С молба от 29.01.2025г. по делото на СРС се иска и лихва за забава от 21.11.2023г., когато ищцата е подала молба вх. № 94-00-13260/21.11.2023г., с която ответникът е бил поканен да плати горните суми.

Становището на Агенция „Пътна инфраструктура“ е, че С. Л. е била служителка на Агенцията в периода 18.04.2019г. до 31.05.2023г., т.е. считано от 01.06.2023г. вече не е служител на Агенцията. Следователно към датата на издаване на ПМС №108/09.08.2023г. С. Л. не е била служител по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДСл в Агенция „Пътна инфраструктура“, поради което не е била субект на съответния нормативен акт. Това се потвърждава според ответника от приложеното извлечение на щатното разписание към 01.08.2023г. Според ответника липсва правен интерес у жалбоподателката да подаде молба на 21.11.2023г. с искане за изплащане, както и от съдебно обжалване на мълчаливия отказ, ако се приеме, че е налице такъв. Според т.13 на утвърдената в изпълнение на чл.69, ал.2 на ПМС №108 Методика за определяне еднократно на нов размер на индивидуалните основни месечни заплати на служителите в Агенция „Пътна инфраструктура“, същата се прилага за определяне на нов размер на ОМЗ на назначените и налични по щатна численост служители в АПИ към 01.08.2023г., считано от 01.01.2023г. За всички други лица, извън зададените с ПМС и методиката критерии, не следва да бъде определян нов размер на ОМЗ. Новият размер на възнагражденията е приложен за служителите, които са фигурирали в щатното разписание на агенцията към 1-во число на м. август 2023г. Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение.

В о.с.з. ищцата се явява лично, поддържа исковите си претенции. Ответникът не изпраща представител.

За СГП се явява прокурор Д., изразява становище за основателност и доказаност на исковата претенция.

От фактическа страна се установява, че служебното правоотношение на С. Ч. Л. на длъжност „главен юрисконсулт“ в отдел „ПАДОП“, национално ТОЛ Управление в Агенция „Пътна инфраструктура“ – МРРБ било прекратено със Заповед №ЧР-СП-НТУ-150/30.05.2023г., считано от 01.06.2023г., поради преминаване на държавна служба в друга администрация с писмено споразумение между държавния служител и органите по назначаване на двете администрации – Министъра на културата и Председателя на УС на АПИ, на основание чл.81а от ЗДСл.

С молба вх. № 94-00-13260 от 21.11.2023г. Л. поискала от Председателя на Агенция „Пътна инфраструктура“ да издаде индивидуален административен акт, по силата на който да й изплати разликата между фактически изплатената й основна месечна заплата от АПИ за периода 01.01.2023г. и индексирания, на основание Постановление № 108/09.08.2023г. на Министерския съвет за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2023г. /в сила от 01.01.2023г./ размер на основаната и месечна заплата за същия период, както и разликата в размера на изплатеното и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск при прекратяване на служебното й правоотношение, предвид увеличениния/индексирания/ размер на основната заплата за длъжността, която е заемала за периода 01.01.2023г. -31.05.2023г.

Според заключението на приетата по делото ССЧЕза последното сключено споразумение на

ищцата С. Ч. Л. с Агенция „Пътна инфраструктура“ е заповед № 164/22.02.2021г. приложена в адм. д. №386/24 на АССГ, според която основната ѝ месечна заплата е 2248лв. Този размер е отразен в представените фишове за периода 01.01.2023г. – 31.05.2023г. Новият размер на основната месечна заплата, според коефициента на индексация (1,18) на длъжността „главен юрисконсулт“, съгласно приетата от ответника Методика за определяне еднократно на нов размер на индивидуалните месечни основни заплати на служителите на АПИ, приетата във връзка с ПМС №108/2023г. е 2652лв. Размерът на разликата по месеци и като обща сума между фактически изплатената на ищцата основна месечна заплата за периода 01.01.2023г. – 31.05.2023г. и новата месечна заплата за длъжността „главен юрисконсулт“ е общо 2005лв. платеното обезщетение на ищцата за неизползван платен годишен отпуск при прекратяване по чл.61 от ЗДСЛ за 2022г. за 16 дни е 1740,11 лв., за 2023г. за 13 дни е 1413,84лв., а при новия размер на заплатата общо за 29 работни дни неизползван отпуск за двете години общо е 3722,15лв., или разликата е 568,20лв. лихвата за забава върху двете претендирани разлики от 21.11.2023г. до 04.01.2024г. е 42,39лв.

От правна страна съдът намира следното:

След като първоначално по „жалба“ на ищцата е образувано дело в АССГ, прекратено и препратено е по компетентност на СРС, даден му е ход по същество, по искане на ищцата е отменен хода по същество и е бил повдигнат спор за подсъдност между СРС и АССГ, с Определение №4899/29.10.2025г. Петчленен състав на ВКС и ВАС определя, че компетентен да разгледа исковете за присъждане на обезщетения за неполучена разлика от неувеличени размери на трудово възнаграждение и на обезщетение за неизползван годишен отпуск на ищцата е АССГ, поради което и реда за разглеждане е този по чл.203 и сл. АПК, вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица или по повод изпълнение на административна дейност. Следователно за да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК, във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ.

В случая, спорният въпрос по делото е дали има незаконосъобразно бездействие на Председателя на Агенция „Пътна инфраструктура“ да изплати по молба вх. № 94-00-13260 от 21.11.2023г. на ищцата суми за периода 01.01.2023г. - 31.05.2023г., в който е заемала длъжността „главен юрисконсулт“ в Национално ТОЛ Управление на Агенция „Пътна инфраструктура“, след като считано от 01.06.2023г. служебното ѝ правоотношение с АПИ е прекратено и е преместена в друга администрация на основание чл.81а ЗДСл. Размерът на вредите за нея, възлизаци на сумата от неизплатените разлики не е спорен, тъй като е изчислен от вещото лице в приетото по делото заключение, неоспорено от ответника. В случай, че е налице твърдяното незаконосъобразно бездействие, то причинно – следствената връзка между бездействието и

увреждането е очевидно пряка и непосредствена.

След датата на прекратяване на служебното правоотношение на Л. с АПИ, на 09.08.2023г. Министерски съвет приема Постановление №108 за изпълнение на държавния бюджет на РБългария за 2023г., съгласно чл.69, ал.1 от което “Министърът на регионалното развитие и благоустройството и ръководителите на второстепенните разпоредители с бюджет в системата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството определят нов размер на индивидуалните основни месечни заплати на служителите в рамките на разходите за персонал по бюджета на административната структура за 2023г.” Според ал.2 „Определянето на размера на индивидуалните основни месечни заплати по ал. 1 се извършва въз основа на акт на съответния ръководител, издаден в едномесечен срок от влизане в сила на постановлението“. Съгласно §4 от Заключителните разпоредби, Постановление на МС №108/09.08.2023г. влиза в сила от 1 януари 2023г., т.е. увеличението е със задна дата, но то се отнася само за служителите на МРРБ, както е посочено в чл.69, ал.1. Ищцата е била служителка на АПИ – МРРБ до 31.05.2023г., след която дата е станала служителка на Министерство на културата. Към датата на приемане на ПМС №108/09.08.2023г. вече не е служител в Министерство на регионалното развитие и благоустройството, поради което чл.69 е неприложим по отношение на нейната заплата, дори и в Министерство на културата отново да е заела длъжност по служебно правоотношение. Поради това, без наличие на правно основание е поискала определяне на нов размер на индивидуалната основна месечна заплата от Председателя на АПИ с подадената от нея на 21.11.2023г. молба. Не е налице незаконосъобразно бездействие на Председателя на АПИ за изплащане на увеличение на основание чл.69 от Постановление № 108/09.08.2023г. на Министерския съвет за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2023г. /в сила от 01.01.2023г./ на бившата служителка на МРРБ, поради което исковите претенции следва да се отхвърлят изцяло.

На основание чл.10, ал.4 от ЗОДОВ на ответника следва да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, ищцата следва да бъде осъдена да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ – МРРБ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ евро.

Така мотивиран, на основание чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд София - град, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на С. Ч. Л., ЕГН [ЕГН] срещу незаконосъобразно бездействие на Председателя на Агенция „Пътна инфраструктура“ - МРРБ да издаде индивидуален административен акт по нейна молба вх. № 94-00-13260 от 21.11.2023г. и да ѝ изплати следните суми: в размер на 2025лв. – разликата между фактически изплатената ѝ брутна основна месечна заплата за периода 01.01.2023г. – 31.05.2023г. и дължимото според нея увеличение на брутната основна месечна заплата на основание ПМС №108/2023г.; 627 лева - разликата между фактически изплатеното ѝ обезщетение за неизползван платен годишен отпуск при напускането и дължимото такова след изчисляването му върху увеличения размер на основната месечна заплата, ведно с лихва за забава от 21.11.2023г. до завеждане на исковата молба и законната лихва върху горните суми от датата на завеждане на иска до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА С. Ч. Л., ЕГН [ЕГН] да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ – МРРБ сумата от 100 /сто/ евро юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок.

Съдия: